

ASKONSDAG

CÍNERUM SANCTORUM

Joel 2:12–17 Men nu, säger HERREN, vänd om till mig av hela ert hjärta, med fasta, gråt och klagan. Riv sönder era hjärtan, inte era kläder, och vänd om till HERREN, er Gud. Ty nådig och barmhärtig är han, sen till vrede och stor i nåd, och han ångrar det onda. Vem vet, kanske vänder han om och ångrar sig och lämnar en välsignelse kvar efter sig till matoffer och drickoffer åt HERREN, er Gud. Blås i horn på Sion, pålys en helig fasta, lys ut en helig sammankomst. Samla folket, helga församlingen, kalla samman de äldste, samla de små barnen, också dem som diar vid bröstet. Må brudgummen komma ut ur sin kammare och bruden ut ur sitt gemak. Må prästerna, HERRENS tjänare, gråta mellan förhuset och altaret och säga: ”HERRE, skona ditt folk och låt inte din arvedel hånas och bli till en nidvisa bland hednafolken. Varför skulle man få säga bland folken: Var är nu ert Gud?”

Evangelium Matt 6: 16–21 När ni fastar, se inte så dystra ut som hycklarna. De vanställer sina ansikten för att visa människor att de fastar. Amen säger jag er: De har fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte, så att människor inte ser att du fastar, utan endast din Fader som är i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig. Samla inte skatter på jorden, där rost och mal förstör och där tjuvar bryter sig in och stjälar. Samla er skatter i himlen, där varken rost eller mal förstör och där inga tjuvar bryter sig in och stjälar. Ty där din skatt är, där kommer också ditt hjärta att vara.

Askonsdag, som markerar fastetidens ingående, firades för länge sedan som helgdag i Norden. Texterna denna dag talar om fasta och då i form av omvändelse. Fastän det i dag knappas uppmärksammas ute i kyrkorna, är det ett synnerligen viktigt och personligt tema som vi var och en har anledning att ta till oss. För det är ju så med omvändelse och tro att det inte är en engångsfråga utan handlar också om den dagliga omvändelsen.

Martin Luther säger i sina 95 teser. ”Då vår Herre och Mästare Jesus Kristus sade: Gör bättring etc så ville han, att de trognas hela liv skulle vara bättring.”

Det handlar därför om boten, omvändelsen som gäller hela livet.

I dag är det emellertid så att man anser att människan sådan hon är i sin gamla människa är en kristen likaväl som någon annan. Och då handlar det bara om att ge uppmuntran och att man ska ta tillvara de gåvor man har.

Men kristendomen vilar inte på detta stycke att vi ska vara sådana vi är. Det är inte det Jesus lär oss. Och han säger inte heller att vi ska lyfta fram något innerst goda som vi har inom oss och att kristendom handlar om det. Nej i stället visar han oss att om en människa inte blir född på nytt får hon inte se Guds rike.

Man ska komma ihåg att när man företräder en sådan kristendom då är inte ens Jesus ett exempel att följa, såsom han var i den tidiga liberalteologin. Då är Jesus varken Frälsare, Herre eller det goda exemplet. Så ser den nutida kristendomen ut som man kan läsa och få del av på internet i dag. Här står vi alltså i vår tid inför en kristendom som gjort sig urarva på allt vad Guds ord och vad sanningen om Gud och människan är. Och har man gjort det, då har man heller ingenting att ge människor. Människorna som är fyllda av problem, av livsproblem och som brottas med döden och vad den är. För det är ett givet problem för alla människor. Döden kan ingen avskriva, den finns där i alla fall. Och den kommer många gånger som mest oanad.

Denna dag, Askonsdag, ska vi stanna inför det som är mest nödvändigt för var och en av oss, och som Jesus inskärper hos oss att vi måste veta och ta till oss. Han säger: ”*Tiden är fullbordad, Guds rike är nära, omvänd er och tro evangelium*” Ja här har du nyckeln, omvändelse

och tro. Det är det som avgör dina problem och ger dig svar på livets gåta.. Men för att vi ska se det måset vi belysa två saker. Först oss själv, hur vi är i oss själv. Och det andra och sätta strålkastarljuset på Jesus, trons hövding och fullkomnare.

Först då handlar det om synen på människan. Det är där vi så lätt går vilse. I dag vill man ju framhäva människans egen förmåga på olika plan och vikten av att erkänna och understryka den. Den får ännu mer betydelse när man utgår från den i förhållandet till Gud. Då blir Gud på omvänt sätt nedvärderad och han står i bästa fall som jämbördig med människan.

Men Bibeln ger oss inte en sådan syn på människan. Vi kan se att redan i Bergspredikan så lyfter Jesu fram vad som är det avgörande att vi alla ska vara fullkomliga som den himmelske Fadern är fullkomlig. Och inför detta blir människan och hennes förmåga till ett intet. Hon är inriktad på sig själv och det som borde vara kärlek till Gud och kärlek till nästan, medmänniskan, det blir i stället kärlek till sitt eget jag.

Det är alltså inte små och lätt reparerade fel som vi människor bär på, utan en synd som är så stor att vi själva inte kan bära den. En skuld till Gud som är ofattbar just genom vår egenvilja, våra tankar, ord och gärningar, som vill gå och går helt andra vägar än dem Gud givit oss.

Så är det med oss och det är en viktig del av botens predikan, denna dag.

Det andra är evangelium, det goda budskapet om Guds Son. Martin Luther säger i teserna vi nämnde att "Kyrkans sanna skatt är det allraheligaste evangeliet om Guds härlighet och nåd". Det handlar alltså om Jesus och belyser honom. Också här i dag finns många uppfattningar om vem Jesus var och vad han ville. Men gemensamt för dessa uppfattningar är att man då inte ser till vad evangelium i bibeln visar oss. För där framgår det varför Jesus blev född till världen, ja varför han kom. Att det inte var för egen orsaks skull eller för att han ville göra något för egen sak. Utan han kom i världen för vår skull, det var vi som var orsak. Han kom för att rädda oss från undergång och giva oss det liv åter som Gud en gång gav i skapelsen. Ett liv som är evigt och i gemenskap med Gud.

Och att detta är avgörande viktigt förstår vi av Jesu ord: "*Tiden är fullbordad, Guds rike är nära, omvänd er och tro evangelium.*" (Mark 1:15) Omvändelse, det är att inse sin egen intighet, och se Jesus fullkomlighet för vår skull. Ja se hans nåd och syndernas förlåtelse som han ger och skänker oss.

Ja han säger: "*Kom till mig ni alla som arbetar och är betungade, jag skall ge er ro*" (Matt 11:28ff)

Evangelium innebär att jag får komma till Jesus sådan jag är, inte för att förbli sådan jag är utan få förlåtelse, nåd och tro. Ja vi får komma i bön med våra synder till honom och han ger oss förlåtelse och nåd. Omvändelse är just detta, att inse att ingen frälsning kan jag själv göra, utan bara han, och han ger mig den av nåd.

Så har han handlat och gjort för oss "*Han utgavs för våra synders skull och uppstod för vår rättfärdiggörelses skull.*" (Rom 4:25). Evangelium är inte att vi ska förändra världen, utan att Han på korset försonat världens synd inför Gud. Han har givit oss nåd och förlåtelse – och omvändelse, det är att tro detta.

Låt oss därför börja fastan här i dessa Bibelns ord och inte glömma att dagligen ta till oss av hans rika nåd, dagligen fly till honom med vår bön: "Herre Jesus Kristus förbarma dig över mig". Den bönen, ser du, den går rakt in i Guds hjärta. Det kan du se i Bibeln och det kan du pröva i praktiken.

O kära kors jag hälsar dig / Det finns ej annat hopp för mig / I dig är all vår helgelse / Och syndernas förlåtelse. Amen